

Сабор у част Свете Недеље у Оћестову

На празник Свете великомученице Недеље, 18. јула 2021. године, мноштво верног народа традиционално се окупило у оћестовачком манастиру посвећеном тој великој светитељки.

Његово Преосвештенство Епископ далматински г. Никодим служио је свету архијерејску Литургију уз саслужење свештенства Епархије далматинске, као и архимандрита Василија (Рожића) из Епархије бихаћко-петровачке и протојереја Слободана Вујасиновића и Ратка Нонковића из Епархије сремске. Владика се том приликом обратио окупљеном народу:

„Драга браћо и сестре, много ми је драго да смо се данас окупили овде где су се окупљали наши славни преци и вековима прослављали име Господње и, за нас Далматинце, један од већих празника, Свету великомученицу Недељу, која је укорењена у овдашњем народу који је изузетно воли и поштује. Поштујући старе обичаје и ми данас настављамо да се окупљамо при нашим светињама, да се гледамо лицем к лицу и радујемо једни другима, да благодаримо Господу и тако ширимо радост Васкрсења, радост хришћанства и свега онога што нам је заповеђено кроз само Јеванђеље и што нам је задато да постигнемо.

Ова два сата која смо данас стајали на Литургији представљају наш труд да учествујемо у Светим Тајнама, које за хришћане нису ништа друго него само увођење Царства Небескога у овај свет. Чули смо у једној данашњој песми како се каже да сада сваку животну бригу оставимо. То подразумева да, када дођемо у наше храмове, а нарочито на Свету Литургију, треба да заборавимо

на све оно што нас оптерећује, на сваку муку и да размишљамо једино о Господу и томе колико смо пред Њим мали и да се без Његовог благослова не можемо спасити. То је такође време у коме треба да размислимо и о томе какви смо једни према другима, јер љубав коју осећамо према својим ближњима и коју треба да осећамо према свакоме човеку, па и према животињама, биљу и свему ономе чиме нас је Господ наградио, управо та љубав је оно што нам сведочи Господ у Јеванђељу. Ми смо позвани да постанемо истинска деца светлости, а то можемо само ако покажемо какво нам је срце наше, како се то каже у Јеванђељу, јер где је срце наше, ту је и Бог наш и кроз то можемо да покажемо да ли смо људи и да ли смо испунили онај завет који нам је оставио наш свети патријарх Павле.

Ми, хришћани, смо они који се надају у Васкрсење Господње, а то значи да за живота носимо свој крст, што у данашње доба може да буде и сама брига о нашој породици, о томе да обезбедимо услове да живимо животом достојним човека, каквим треба и заслужујемо да живимо. Кроз ту своју борбу ми треба да заслужимо Царство Небеско уздајући се у Господа и у свеопште Васкрсење. У то су се уздали и наши преци који су очували нашу веру до дана данашњег, ту веру чији смо пример видели и у данашњем Јеванђељу коју је показала жена која је размишљала смо о томе да испред себе види самога Господа и помазала му ноге најдрагоценијим уљима и обрисала косом својом. То је вера и Свете великомученице Недеље која до краја свога живота није хтела да одустане од Христа, него је у раној младости храбро исповедила своју веру и због тога мученички пострадала. Њу смо наследили од самог Господа, преко апостола и светих отаца, њу су крвљу својом посведочили свети мученици и очували је наши славни преци, ту веру и ми треба да живимо и да верујемо у Тројединога Бога који је уз нас и који нам увек помаже, па и сада у ово немило време пандемије. Многи од нас су том пандемијом погођени, неки су изгубили драге људе и за све њих ми треба да се молимо благом Оцу који је толико заволео овај свет да је и Сина свога Јединороднога дао да свако ко верује у Њега не погине, него да има живот вечни“.

На крају своје беседе Владика је поздравио шибенско-книнског жупана г. Марка Јелића и посланицу у Скупштини Републике Хрватске гђу Ању Шимпрагу који увек радо учествују у догађајима важним за српску заједницу, као и представнике локалних власти и сав верни народ.